

dragende til Undersøgelse af Ministeren for offentlige Arbejder, skal jeg derom sige, at jeg kan tage imod denne Indstilling, navnlig under Hensyn til den Motivering, som den ærede Ordfører gav af den, idet han udtalte, at Finansudvalget ønskede, at Ministeren vilde undersøge, hvorvidt der i de andre Etater var analoge Tilfælde. Jeg gaar ud fra, at det var den ærede Ordførers Mening, at hvis det ved disse Undersøgelser skulde vise sig, at der var flere analoge Tilfælde, var det tvivlsomt, hvorvidt man kunde gaa ind paa at opfylde Andragernes Ønske, men hvis det skulde vise sig, at der ikke er analoge Tilfælde, som kunde medføre betydelige økonomiske Konsekvenser for Staten, burde Andragendet imødekommes. Den ærede Ordfører nikker, jeg har altsaa opfattet ham rigtigt i saa Henseende. Jeg kan kun gentage, at ud fra denne Motivering kan jeg tage mod Indstillingen.

Med Hensyn til Andragendet under Betænkningens Nr. 34 om en Forbedring af Overfartsforholdene ved Hvalpsund kan jeg give den ærede Ordfører Ret i, at Færgeforholdene deroppe ere i høj Grad middelalderlige. Det er ikke ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører sagde, at der ikke var nogen Anlægsmole, hvortil man kunde lægge den primitive Færge; det er der, for saa vidt angaar Overførelse af Personer og Varer, men hvis Befordringer skulde føres fra den ene Side til den anden med Færgen, har den ærede Ordfører Ret, saa kan denne Mole ikke benyttes, saa maa man lægge til ind mod Stranden, hvor man kan komme den nærmest, og transportere Befordringen, Heste og Vogn, ud paa Færgen. Men deri ligger ogsaa, at det er meget middelalderlige Tilstande derovre, Tilstande, som man maa tage Sigte paa at forbedre, deri er jeg enig med den ærede Ordfører. Jeg er ogsaa enig med ham i, at denne Sag foreligger endnu i en noget ufærdig Tilstand, idet der ikke fra Kommunernes Side er givet Tilsagn om Tilskud, der overfor Staten kan være nogen Garanti for, at der paa Egnen er stærk Interesse for at faa Færgeforholdene forbedrede. Heller ikke fra Jernbanen foreligger der noget Tilsagn om Tilskud. Det er ogsaa rigtigt, at det er en betydelig Sum, der er Tale om, nemlig 357,000 Kr. til en Skinnefærge, hvis man vil gaa til at gennemføre en saadan. Nu mene imidlertid Andragerne, at denne Sum er unødvendig højt ansat, og at man vil kunne bygge en Skinnefærge og ordne Anlægsforholdene for et betydeligt mindre Beløb, omkring 250,000 Kr., men nogen virkelig udarbejdet Plan foreligger der ikke

i saa Henseende. Det er ogsaa rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at det har været paatænkt at bygge en almindelig Færge, en Plan, som vilde kunne gennemføres for omtrent 126,000 Kr. Hele dette Spørgsmaal trænger i høj Grad til Bearbejdelse, man maa naa til bestemte Planer og Overslag med Hensyn til Forbedringen af Færgeforholdene, forinden Rigsdagen kan tage Stilling til Spørgsmaalet. Endvidere maa, som den ærede Ordfører nævnedes, Færgeprivilegiet selvfølgelig afløses, men der foreligger ikke nogen Akkord med Indehaverne af Færgeprivilegiet i saa Henseende. Dette maa ordnes, inden Staten kan tage Stilling til Sagen.

Naar Finansudvalget foreslaar at henviser Andragendet til Undersøgelse af Ministeren for offentlige Arbejder, skal jeg hertil sige, at jeg kan tage imod denne Henvisning. Ganske vist er der for Øjeblikket ikke meget at undersøge, da der, som sagt, mangler Planer for Gennemførelsen af den Forbedring af Overfartsforholdene, som Beboerne ønske, men Forholdene ligge dog saaledes, at der fra Beboernes Side kan gøres meget for at faa dette Spørgsmaal klaret i Løbet af Sommeren, faa akkorderet om Færgeprivilegiets Afløsning o. s. v., og jeg skal være meget villig til at medvirke til, at der, saa vidt muligt, bringes Klarhed i disse Forhold, og til at hjælpe Beboerne til at faa de Oplysninger, som ere nødvendige for Udarbejdelsen af tilstrækkelige Planer. Jeg erkender, som jeg begyndte med at sige, at det er nødvendigt, at der bliver gjort noget for at forbedre de omtalte Overfartsforhold, som ere i høj Grad middelalderlige, og under Hensyn hertil kan jeg saa meget mere love at vise Villie overfor den fremtidige Udvikling af hele dette Spørgsmaal.

Hvad angaar Andragendet Nr. 60 i Betænkningen fra Agersø Sogneraad om et Tilskud til en Udvidelse af Agersø Baadehavn, ligger Sagen saaledes, at der gentagne Gange har været indsendt Andragende om Udvidelse og Forbedring af Agersø Baadehavn. Ministeriet for offentlige Arbejder har i Anledning af disse Andragender konfereret med Landbrugsministeriet, som imidlertid ikke har ment, at denne Havn hørte til dem, som man først maatte yde Tilskud til. Der ligger en hel Mængde lignende Andragender om Statsstøtte til Udvidelse og Forbedring af Smaahavnene rundt omkring, og Ministeriet maa selvfølgelig skønne over, hvor der er den største Trang til, at det skal yde sin Medvirkning. Landbrugsmini-